

XXVI PREMI INTERNACIONAL CATALUNYA

DESMOND TUTU

Barcelona, 8 de maig de 2014

ÍNDIX

Acta del jurat	3
Bases	4
Jurat	5
Guardonats anteriors	6
Sobre Desmond Tutu	7

ACTA DEL JURAT

El **Premi Internacional Catalunya**, creat per la Generalitat de Catalunya el 1989, es concedeix anualment a aquelles persones que han contribuït decisivament amb el seu treball creador a desenvolupar els valors culturals, científics o humans arreu del món.

Enguany, la convocatòria del Premi s'ha estès des del 2 de juliol fins al 31 de desembre de 2013 (Resolució PRE/1409/2013, publicada al DOGC núm. 6408) i hi han concorregut **162 candidatures** provinents de 51 països, presentades per 187 institucions de 43 països i pels mateixos membres del jurat.

Des del mes de gener de 2014, el jurat ha examinat les esmentades propostes i n'ha efectuat la selecció. Finalment, havent procedit a la votació de les candidatures finalistes, el jurat ha decidit atorgar per majoria absoluta el XXVI Premi Internacional Catalunya a:

DESMOND TUTU

per la seva vigorosa i constant lluita per la justícia social i la millora de les condicions dels oprimits, des d'una integritat, un coratge i una capacitat excepcionals.

Des de la desaparició de l'apartheid a Sud-àfrica, que va tenir en Desmond Tutu un dels protagonistes, ha estat actiu en la defensa dels drets humans arreu del món i s'ha implicat activament en campanyes contra la sida, la tuberculosi, la pobresa, el racisme, el sexisme i l'homofòbia. Considerat la consciència moral de Sud-àfrica, icona de l'esperança més enllà de l'Església i de Sud-àfrica, és un estadista del vell món amb un paper molt important encara avui en la reconciliació entre pobles.

El lliurament del Premi a l'arquebisbe Desmond Tutu tindrà lloc el **dimarts 3 de juny de 2014**, a les 7 de la tarda, en una solemne cerimònia al Palau de la Generalitat, presidida pel Molt Honorable Sr. Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya.

BASES

1. El Premi Internacional Catalunya és atorgat anualment per la Generalitat de Catalunya.
2. Formen el jurat del Premi Internacional Catalunya personalitats rellevants del món de la ciència, les arts i la cultura.
3. Poden ser presentades per a la candidatura al Premi Internacional Catalunya aquelles persones que han contribuït decisivament amb el seu treball creador a desenvolupar els valors culturals, científics o humans arreu del món.
4. Les candidatures al Premi Internacional Catalunya les presenten acadèmies, centres culturals o d'investigació i altres institucions semblants, o els membres del jurat, i han d'incloure un currículum de la persona candidata.
5. El Premi Internacional Catalunya no es pot atorgar a títol pòstum.
6. El Premi Internacional Catalunya ha de ser atorgat a una sola persona, tret que de forma motivada el jurat justifiqui la conveniència d'atorgar-lo de forma conjunta a més d'una persona.
7. El Premi Internacional Catalunya s'ha de lliurar a la persona guanyadora en el curs d'un acte que és presidit pel president o presidenta de la Generalitat de Catalunya i al qual es convoquen les persones membres del jurat.
8. El XXVI Premi Internacional Catalunya té una dotació de 80.000 euros i l'escultura *La clau i la lletra* d'Antoni Tàpies.

JURAT

President

Artur Mas i Gavarró

President de la
Generalitat de Catalunya

President delegat

Xavier Rubert de Ventós

Filòsof

Membres

Ricard Bofill

Arquitecte

Mary Ann Newman

Lingüista

Juan Manuel Bonet

Crític d'art

Josep Ramoneda

Escriptor i filòsof

Agustí Colomines

Historiador

Richard Sennett

Sociòleg

Jacques Delors

Polític i economista

Gianni Vattimo

Filòsof

Barbara Hendricks

Soprano

Anna Veiga

Biòloga

Edgar Morin

Filòsof

Jorge Wagensberg

Físic

Ambler Moss

Diplomàtic

Secretaria

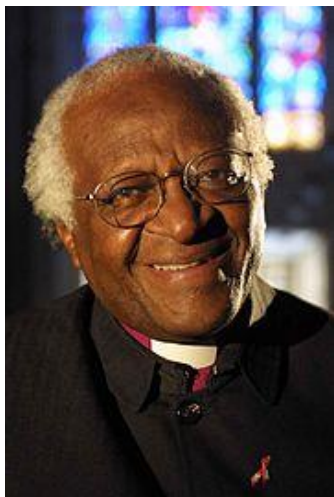
Teresa Sala

Generalitat de Catalunya, Departament de la Presidència

GUARDONATS ANTERIORS

I Premi Internacional Catalunya 1989	Karl R. Popper , filòsof anglès
II Premi Internacional Catalunya 1990	Abdus Salam , físic pakistanès
III Premi Internacional Catalunya 1991	Jacques-Yves Cousteau , oceanògraf francès
IV Premi Internacional Catalunya 1992	Mstislav Rostropòvitx , violoncel·lista rus
V Premi Internacional Catalunya 1993	Luigi Luca Cavalli-Sforza , genetista italià
VI Premi Internacional Catalunya 1994	Edgar Morin , filòsof francès
VII Premi Internacional Catalunya 1995 (compartit)	Václav Havel , polític txec i Richard von Weizsäcker , polític alemany
VIII Premi Internacional Catalunya 1996	Yashar Kemal , escriptor turc
IX Premi Internacional Catalunya 1997	Amartya Sen , economista indi
X Premi Internacional Catalunya 1998	Jacques Delors , polític francès
XI Premi Internacional Catalunya 1999	Doris Lessing , escriptora anglesa
XII Premi Internacional Catalunya 2000	Abdallah Laroui , historiador marroquí
XIII Premi Internacional Catalunya 2001	Andrea Riccardi , historiador i cooperant italià
XIV Premi Internacional Catalunya 2002	Harold Bloom , assagista nord-americà
XV Premi Internacional Catalunya 2003	Nawal al-Sa'dawi , escriptora i activista egípcia
XVI Premi Internacional Catalunya 2004 (compartit)	Sari Nusseibeh , filòsof palestí i Amos Oz , escriptor israelià
XVII Premi Internacional Catalunya 2005	Claude Lévi-Strauss , antropòleg francès
XVIII Premi Internacional Catalunya 2006	Pere Casaldàliga , bisbe brasiler
XIX Premi Internacional Catalunya 2007	Edward O. Wilson , biòleg nord-americà
XX Premi Internacional Catalunya 2008 (compartit)	Cynthia Maung , metgessa birmana i Daw Aung San Suu Kyi , política birmana
XXI Premi Internacional Catalunya 2009	Bill Viola , videoartista nord-americà
XXII Premi Internacional Catalunya 2010	Jimmy Carter , polític nord-americà
XXIII Premi Internacional Catalunya 2011	Haruki Murakami , escriptor japonès
XXIV Premi Internacional Catalunya 2012	Lula da Silva , polític brasiler
XXV Premi Internacional Catalunya 2013 (compartit)	Gro H. Brundtland , política i Malala Yousafzai , activista

SOBRE DESMOND TUTU

Desmond Mpilo Tutu va néixer a Klerksdorp, a Sud-àfrica, el 7 d'octubre de 1931. El seu pare era professor en una escola, la seva mare, treballadora domèstica. Batejat com a metodista, més endavant tota la família es va convertir, per influència de la seva germana Silvia, a l'Església Episcopal Metodista Africana. Desmond Tutu va ser educat a l'escola missionera que dirigia el seu pare, i als 12 anys tota la família va emigrar a Johannesburg.

El seu somni d'infantesa era esdevenir metge, però, en no ser possible per a la seva família afrontar les despeses de la carrera mèdica, va esdevenir mestre. El 1953 va obtenir el títol al Col·legi Bantú de Pretòria i el 1955 es va llicenciar a la Universitat de Sud-àfrica; el juliol d'aquell any es va casar amb Nomalizo Leah Shexane, amb qui tindrà quatre fills.

Després de tres anys com a professor de secundària, quan el Govern sud-africà va introduir un sistema educatiu inferior per als negres, Tutu va ingressar en el ministeri anglicà, fent realitat la seva passió tant per curar com per l'ensenyament. El 1960 es va llicenciar en Teologia a la Facultat Teològica St. Peter, a Johannesburg, i va ser ordenat sacerdot el 1961. No gaire temps després de ser ordenat, va obtenir el Grau d'Honor de Divinitat i un Màster en Teologia al Kings College, a la Universitat de Londres, a la Gran Bretanya.

De 1967 a 1978 va ocupar una sèrie de càrrecs cada vegada més prominents, des de professor al Seminari Teològic Federal a Alice, Sud-àfrica, i capellà a la Universitat de Fort Hare, fins a conferenciant al Departament de Teologia de les universitats de Botswana, Lesotho i Swazilàndia, director associat del Fons per a l'Educació Teològica del Consell Mundial d'Esglésies, a Kent, a la Gran Bretanya, degà de la Catedral de St. Mary, a Johannesburg, i finalment bisbe de Lesotho.

El 1978, arran de la revolta a Soweto de 1976, Sud-àfrica estava sumida en el caos, i el bisbe Tutu va ser persuadit per ocupar el càrrec de secretari general del Consell Sud-africà d'Esglésies. Va ser des d'aquesta posició que va esdevenir una figura tant nacional com internacional. Justícia i reconciliació i la fi de l'apartheid van ser les prioritats del Consell sota el seu mandat, perseguint aquests objectius amb vigor i compromís. Sota la seva tutela, el Consell va esdevenir una institució important a la vida espiritual i política sud-africana, desafiant la societat blanca i el Govern, i assistint les víctimes de l'apartheid.

Inevitablement, el bisbe Tutu es va anar implicant en la controvèrsia en parlar contra les injustícies del sistema de l'apartheid. Durant uns quants anys se li va negar el passaport per viatjar a l'estranger. Va esdevenir un líder prominent en la croada per la justícia i la conciliació racial a Sud-àfrica. Se li adjudica l'encunyació del qualificatiu "Nació de l'arc de Sant Martí", per descriure metafòricament la Sud-àfrica posterior a l'apartheid. Expressió que des d'aleshores s'ha incorporat per descriure la diversitat ètnica de Sudàfrica.

El 1984 va rebre el Premi Nobel de la Pau per la seva constant lluita contra l'apartheid. El 1985 va ser elegit bisbe de Johannesburg.

El 1986 el bisbe Tutu va ser elevat a arquebisbe de Ciutat del Cap, i des d'aquest lloc va treballar també per salvar l'abisme entre blancs i negres a Sud-àfrica. I com arquebisbe, Tutu va esdevenir el mediador i el conciliador principal en la transició cap a la democràcia al seu país. El 1995 el president Nelson

Mandela el va nomenar president de la Comissió per a la Veritat i la Reconciliació, un organisme creat per investigar violacions dels drets humans produïdes sota l'apartheid.

El 1996 es va retirar com a arquebisbe de Ciutat del Cap, i al cap de poc temps va rebre el títol honorífic d'Arquebisbe Emèrit. Des d'aleshores ha ocupat diversos càrrecs acadèmics i de lideratge mundial, entre d'altres membre del Kings College; president de la Conferència Africana d'Esglésies; canceller de la Universitat de Western Cape; catedràtic de Teologia a la Facultat de Teologia de Candler, a la Universitat d'Emory, a Atlanta; o professor visitant a les universitats de Cambridge, a Massachusetts, i North Florida, a Jacksonville.

Els últims anys l'arquebisbe Desmond Tutu ha dirigit la seva atenció cap a la lluita contra la sida, viatjant per tot el món per contribuir a la conscienciació de la malaltia i les seves tràgiques conseqüències en les vides humanes i el sofriment.

L'arquebisbe Tutu ha obtingut títols honorífics de més de 130 universitats, incloses Harvard, Oxford, Cambridge, Columbia, Yale, Emory, The Ruhr, Kent, Aberdeen, Sydney, Fribourg (Suïssa), Ciutat del Cap i la Universitat de Sud-àfrica. Ha rebut nombrosos premis i reconeixements, a més del Premi Nobel de la Pau el 1984, com l'Orde al Servei Meritori lliurat pel president Mandela; el Premi als Serveis Excepcionals a la Comunió Anglicana de l'Arquebisbat de Canterbury; el Premi Atenes de la Fundació Onassis; l'Orde Mexicà de la Medalla Asteca; el Premi Martin Luther King Jr. a la Pau No Violenta; el Premi Gandhi per la Pau; el Premi J. William Fulbright a la Comprensió Internacional; i la Medalla Presidencial de la Llibertat, la distinció honorífica civil més important als Estats Units, atorgada a individus que han fet contribucions significatives en diferents àmbits de la vida.

Desmond Tutu és autor entre d'altres de *Cap futur sense perdó*, *Plorant al Desert*, *Esperança i sofriment*, *El poble de l'Arc de Sant Martí de Déu*, *Una oració africana*, *L'imprescindible Desmond Tutu*, *Déu té un somni* i el llibre per a nens *El somni de Déu*.

